

Misszionáriusi célkitűzésünk

D. Todd Christofferson elder

Új misszióelnököknek tartott szeminárium, 2008.

Nézz meg néhány példát arra, hogy mennyiben történik más, ha a misszionáriusi munka a misszionáriusi célkitűzésre összpontosít, nem csupán a misszionáriusi tevékenységekre:

(1) Ha a misszionáriusok céltudatosak, akkor oly módon tanítják az embereket, amely segít nekik igazán megérteni az evangéliumot, illetve azt, hogy miért és hogyan tartanak bűnbánatot. Ha a misszionáriusok nem a céljukra összpontosítanak, akkor előfordulhat, hogy azért tanítanak, hogy elérjék a hetente tanított leckék számát illető célkitűzést. Ebben az esetben a lecke leadására fognak törekedni ahelyett, hogy valóban odafigyelnének és reagálnának arra, ami az érdeklődő elméjében és szívében zajlik. Információt fognak megosztani ahelyett, hogy szabadítást kínálnának fel, ez pedig két igencsak eltérő élmény az érdeklődő számára (és a misszionáriusok számára is).

(2) Azok a misszionáriusok, akik megfeledeznek a célkitűzésükről, esetleg „kinyitják a szájukat” és keresési tevékenységeket fognak végezni a tanítási csoportjuk bizonyos számú személyllyel való feltöltése érdekében anélkül, hogy keresnék a Lelket és odafigyelnének Rá annak meglátásáért, hogy beszélgetőtársaik közül kik érzik a Lelket. A keresés elsősorban a számokra fog összpontosítani, figyelmen kívül hagyva a megtérés eshetőségét.

(3) A misszionáriusi célkitűzés figyelembe vétele nélkül a zsebnaptár leginkább egyszerűen teendő és találkozó feljegyzésére fog csak szolgálni. Amennyiben azonban a célkitűzés áll a középpontban, a naptár eszközzé válik annak biztosítására, hogy minden egyes érdeklődő esetében ténylegesen meghatározásra kerülnek, szem előtt vannak tartva és megtörténnek mindazok a dolgok, amelyeknek meg kell történniük egy bizonyos eredmény elérésére, vagyis elősegítik a megtérést és a keresztelest. Máskülönb a misszionáriusok valószínűleg beleesnek abba a csapdába, hogy azt gondolják, sikerük mércéje az elfoglaltságuk mértéke.

(4) A misszionárius, aki elmélyítette magában a célkitűzését, várakozással fog tekinteni a lehetőség elé, hogy naponta lakmározhat Isten szaván, mert tanulásának célja lesz. Válaszokat fog keresni az emberi lélek kérdéseire, melyek felmerülnek az

érdeklődőben és saját magában. Útmutatást fog keresni arra vonatkozóan, hogy miként tanítsa és vezesse az érdeklődőket a bűnbánat ösvényén. E céltudatoság nélkül a misszionárius valószínűleg kisebb mértékű lelkesedést fog tanúsítani az egyéni és a társas tanulás iránt. Noha talán rászánja az időt, nem fogja az a tűz kísérni, amely később lángra lobbanthatná tanítását a kinyilatkoztatás és jövendölés lelkével. (Lásd Alma 17:2–3; 43:2; T&Sz 11:21, 25–26.)

(5) Előfordulhat, hogy a misszionárius mechanikusan meghívja az embereket istentiszteletre, mert úgy hiszi, hogy az a misszionáriusok dolga. Ha azonban szívében lángol a misszionáriusi célkitűzés, akkor a misszionárius érti, hogy az istentiszteleti gyűléseken való részvétel elengedhetetlen az érdeklődő számára ahhoz, hogy erősebb vágy alakuljon ki benne a keresztelest kedésre, illetve hogy megfelelő alapot kapjon az evangéliumi szövetségben való mindvégig kitartáshoz. A legfőbb célt tartva szem előtt az istentiszteletre hívás sürgetőbb lesz, másképp fog elhangozni a magyarázat a sabbatnapi hódolatról és arról, hogy mire számítsanak egy UNSZ istentiszteleten, valamint a misszionáriusok szavait kísérő léleknek olyan meggyőző ereje lesz, amely máskülönb nem lenne jelen.

Kérlek benneteket, ne hagyjátok figyelmen kívül a *Prédikáljátok evangéliumot!* első fejezetét és annak fő kérdését: „Mi a célot misszionáriusként?” Amikor a misszionáriusok bensőjük részévé teszik a célkitűzést, miszerint a visszaállított evangélium tantételein és szertartásain keresztül Krisztushoz vezetnek az embereket, akkor meg fogják érteni, hogy a misszionáriusi munka nem egyfajta program, hanem egy ügy: az Atya, a Fiú és a Szent Lélek ügye. Meg fogják érteni, hogy nem hálaló ügynökök vagy szerelők, hanem az igazlelkűség tanítói, akik isteni felhatalmazással és megbízással rendelkeznek. Meg fogják érteni, hogy a világ nem juthat hozzá az engesztelő kegyelemhez és a szabadításhoz, csakis rajtuk keresztül és az általuk képviselt egyházon keresztül, amely Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza. Meg fogják érteni, miről szól ez a munka és mi benne az ő szerepük, és akkor Atyjuk dolgában fognak foglalatzkodni. Móziás fiaihoz hasonlóan „Istentől való hatalommal és felhatalmazással” fognak tanítani (Alma 17:3).

A megbeszélést segítő kérdések

1. Hogyan tudja a misszionárius meghatározni, hogy cselekedeteit a misszionáriusi célkitűzés vezérli-e?
2. A misszionáriusi munka céljára való összpontosítás milyen hatással lehet arra, hogy miként végzed a mindennapi misszionáriusi tevékenységeket?
3. Hogyan segít neked az utolsó bekezdés megérteni mindannak örökkévaló természetét, amit misszionáriusként tenni fogsz?

